

NORGES HØYESTERETT

Den 21. oktober 2016 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av dommerne Bårdsen, Noer og Ringnes i

HR-2016-02200-U, (sak nr. 2016/2010), straffesak, anke over kjennelse:

A (advokat Bjørn Philipson)

mot

Den offentlige påtalemyndighet

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over fortsatt varetektsfengsling.
- (2) A, født 00.00.1991, er siktet for overtredelse av straffeloven 1902 § 162 andre ledd, jf. første ledd og straffeloven 2005 § 232 første ledd, jf. § 231 første ledd og medvirkning til dette. Han har vært varetektsfengslet siden 24. februar 2016.
- (3) Sunnmøre tingrett avsa 27. september 2016 kjennelse om fortsatt varetektsfengsling med slik slutning:
"A, født 00.00.1991, kan fortsatt holdes i varetektsfengsel inntil noe annet bestemmes av påtalemyndigheten eller retten, men ikke utover tirsdag 25. oktober 2016 kl. 1500."
- (4) A fikk forkynt fengslingskjennelsen 28. september 2016 i Hustad fengsel. På forkynnelseskjemaet krysset han av for at han anket kjennelsen. Anken ble sendt over til Frostating lagmannsrett samme dag.
- (5) Frostating lagmannsrett avgjorde anken ved kjennelse 29. september 2016, med slik slutning:

"Anken forkastes."

- (6) A har anket avgjørelsen til Høyesterett. Det er anført at det foreligger saksbehandlingsfeil da det ikke ble gitt noen frist for innlevering av støtteskriv, eller tatt kontakt med forsvarer for å forespørre om støtteskriv ville komme. Det er videre anført at lagmannsretten ikke har behandlet en av hovedanførslene for hvorfor varetektsfengslingen må anses uforholdsmessig. Det er også anført at kjennelsen er mangelfull begrunnet, at det ikke foreligger skjellig grunn til mistanke for hele siktelsen og at forventet straff tilsier at det er uforholdsmessig med videre fengsling.
- (7) Påtalemyndigheten har bedt om at anken bør forkastes. Det er anført at det foreligger skjellig grunn til mistanke for hele siktelsen og at videre varetekt ikke kan anses som uforholdsmessig.
- (8) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at utvalgets kompetanse ved videre anke er begrenset til prøving av lagmannsrettens saksbehandling og lovtolkning, jf. straffeprosessloven § 388 første ledd. Når det gjelder de krav Grunnloven og Den europeiske menneskerettskonvensjon stiller i fengslingssaker, kan utvalget også prøve den konkrete rettsanvendelsen, men ikke bevisbedømmelsen.
- (9) Det er et lovbestemt krav at en anke i fengslingssaker skal avgjøres snarest mulig, jf. straffeprosessloven § 380 andre ledd. Men hensynet til forsvarlig saksbehandling må også ivaretas. I dette tilfellet avgjorde lagmannsretten avkrysningsanken fra siktede dagen etter at anken innkom, uten å ha avklart med forsvareren om det ville bli inngitt støtteskriv. Slik forholdene da lå an, ble siktedes rett til å gi begrunnelse for anken over fengslingsspørsmålet i dette tilfellet uten nevneverdig praktisk realitet.
- (10) Ettersom det ikke kan utelukkes at saksbehandlingsfeilen har hatt betydning for avgjørelsen, må lagmannsrettens kjennelse oppheves.
- (11) Kjennelsen er enstemmig.

S L U T N I N G :

Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Ragnhild Noer
(sign.)

Arnfinn Bårdsen
(sign.)

Arne Ringnes
(sign.)

Riktig utskrift: